

Sygnatura akt VI W 6092/14

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2015 r.

**Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny**

**w składzie:**

**Przewodniczący** SSR Krzysztof Korzeniewski

Protokolant: Aleksandra Duczemińska

po rozpoznaniu w dniu 2 marca 2015 r., 20 kwietnia 2015 r.

sprawy przeciwko K. R. synowi Z. i P. z domu N.

urodzonemu (...) w W.

obwinionego o to, że

W okresie od 01.07.2014 r. do 3.10.2014 r. we W. na ul. (...) na parkingu dopuścił się czynów polegających na zaśmiecaniu miejsca publicznego poprzez rozbijanie butelek i rozrzucanie puszek m. in. w dniu 31.08.2014 r. o godz. 5:26, we wrześniu o godz. 2:32 oraz 3.10.2014 r. ok. godz. 5:00

tj. o czyn z art. 145 kw

\*\*\*\*\*

I. uznaje obwinionego K. R. za winnego czynów opisanych w części wstępnej wyroku przyjmując jednakże, iż w miały one miejsce:

- w okresie od dnia 1 lipca 2014 r. do dnia 31 sierpnia 2014 r. codziennie;
- w okresie od dnia 1 września 2014 r. do dnia 21 września 2014 r. trzykrotnie w każdym tygodniu – w bliżej nieustalonych dniach;
- w dniu 3 października 2014 r.;

tj. czynów z art. 145 kw i za to na podstawie art. 145 kw oraz art. 9 § 2 kw wymierza mu karę

grzywny w wysokości 100 zł (sto złotych);

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 616 § 2 kpk w zw. z art. 119 kpw obciąża obwinionego kosztami postępowania w wysokości 100 zł oraz wymierza mu opłatę w kwocie 30 zł.

## UZASADNIENIE

K. R. zamieszkuje we W. przy ul. (...) w bezpośredniej bliskości sklepu monopolowego (...) zlokalizowanego przy ul. (...)l. Sklep (...) jest własnością K. K. i S. K., którzy w nim pracują razem z P. T..

dowód: notatka urzędowa k. 6;

zeznania K. K. k. 8

zeznania P. T. k. 9

zeznania S. K. k. 16

K. R. w okresie od 1 lipca 2014 r. do 31 sierpnia 2014 r., codziennie – w porze nocnej, zaśmiecał parking zlokalizowany przed sklepem (...) rozrzucając puszki i tłukąc szklane butelki. Czynił tak również w okresie od 1 września do dnia 21 września 2014 r. – trzykrotnie w każdym tygodniu, w bliżej nieokreślonych dniach, oraz w dniu 3 października 2014 r.

dowód: notatka urzędowa k. 6;

materiał video k. 7;

zeznania K. K. k. 8, 47-48;

zeznania P. T. k. 9, 50-51;

zeznania S. K. k. 16, 48-50;

zeznania M. D. k. 22, rozprawa z dnia 20

kwietnia 2015 r.;

zeznania K. T. k. 46;

zeznania M. G. k. 46-47;

K. R. nie był karany za popełnienie przestępstw. Utrzymuje się z emerytury w kwocie 1500 zł miesięcznie.

dowód: karta karna k. 23;

dane osobopoznawcze k. 45;

K. R. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Złożył wyjaśnienia nieodnoszące się do istoty postępowania. Zaprzeczył zeznaniom K. K., S. K., P. T.. Skomentował materiał video twierdząc, iż nie wskazuje on rozbijania butelek czy rozrzucania puszek

vide: wyjaśnienia K. R. k. 46, 50, rozprawa z dnia

20 kwietnia 2015 r.;

Ustalając stan faktyczny Sąd uwzględnił zeznania K. K., zeznania P. T., zeznania S. K., zeznania M. D., zeznania K. T., zeznania M. G., materiał video oraz notatkę urzędową.

Niewątpliwym dowodem jest materiał video przedstawiający K. R. przechadzającego się w porze nocnej z plastikową torbą i wykonującego ruchy rzucania butelkami oraz układania i rozrzucania puszek. Brak jest jakiegokolwiek powodu do wykazania braku autentyczności tego materiału. Nadto w pełni i wprost odpowiada on zeznaniom S. K. oraz P. T., którzy dokonali nagrania. Również analogiczne zachowanie K. R. pośrednio opisał M. D..

Jako odpowiadające materiałowi video dano wiarę S. K. oraz P. T. bezpośrednim świadkom zaśmiecania parkingu przez K. R.. Zeznania te odpowiadają sobie wzajemnie. Korespondują także z materiałem video. Pośrednim odniesieniem do tych zeznań stały się zeznania M. D., który zaobserwował K. R. niemal w tym samym czasie gdy usłyszał dźwięk tłuczonego szkła, w bezpośredniej bliskości porozbijanych butelek oraz zeznania K. K. i K. T. oraz M. G. potwierdzających fakt zaśmiecania parkingu szkłem i puszkami.

Jako odpowiadające zeznaniom S. K., P. T., M. D., M. G., K. T. dano wiarę także K. K. co do zaśmiecania parkingu szkłem i puszkami.

Z tego samego powodu uwzględniono, na tę właśnie okoliczność zeznania policjantów M. G. i K. T..

Zeznania K. K., S. K. i P. T. jako odpowiadające sobie wzajemnie zostały również uwzględnione w przedmiocie częstotliwości zaśmiecania parkingu szkłem i puszkami przez K. R. a także opisu sklepu (...).

Walor wiarygodności nadano też obiektywnych zeznaniom M. D. gdyż okoliczności przez niego opisywane odpowiadają wrażeniom utrwalonym i opisanym przez K. K., S. K. i P. T.. Potwierdzeniem tych zeznań jest także materiał video utrwalający analogiczne zachowanie K. R..

Notatka urzędowa odpowiadająca relacjom opisanych powyżej świadkom została sporządzana rzetelnie i dlatego również i ona stała się materiałem dowodowym.

Jako sprzecznym z opisanym powyżej materiałem nie dano wiary wyjaśnieniom K. R. w części odnoszącej się do niniejszego postępowania. Pominęto wyjaśnienia pozostające poza istotą sprawy.

Sąd zważył.

Parking znajdujący się przed sklepem (...) ujęty w materiale video jest niewątpliwie miejscem dostępnym dla publiczności. Dlatego też rozrzucanie na nim puszek oraz tłuczenie szkła stanowi wybryk z art. 145 kw. Dlatego też uznano, iż przypisane K. R. zachowania spełniają znamiona tego właśnie wykroczenia.

K. R. nie cierpiał niedostatków w zakresie własnej poczytalności. Zaś oprócz chęci zaśmiecania parkingu przed sklepem monopolowym odłamkami szkła i puszkami nie dostrzeżono innego motywu jego działania. Dlatego też uznano K. R. winnym przypisanych mu czynów.

Wymierzając karę Sąd miał na uwadze jej społeczne oddziaływanie oraz aspekt wychowawczy względem obwinionego a także jego sytuację.

Jako okoliczność łagodzącą przyjęto prowadzenie przez obwinionego nienagannego trybu życia dotychczas.

Okoliczności obciążających nie dostrzeżono.

O kosztach orzeczono nie znajdując podstaw do zwolnienia obwinionego od tych należności na rzecz Skarbu Państwa.